

Dolunay Sancısı

– AYDIN UZKAN · 01 Eylül 2015

Rüyalar ıslanır saçlarından
Kandan ve terden arınır geceler
Varoluşun uçlarına yürür insan
Mahreçsiz Fatihalar üfler uzaklığın pasına
Ve bölündükçe hırçınlaşır heceler

Çarmıhta bulunur kanlı bir idrak
Yağmurlar toplar diri gözyaşlarını
Çölün uçurumundan salınır ipsiz balonlar
Sabahın zarif elleriyle okşanır düşlerin mavisini
Ve virane zamana üfler baykuşlar

Çiçeklerin gözyaşını emer toprak
İyileşir dünyanın bağrındaki yaralar
Şalteri iner iblis kahkahaların
Ve göz kapaklarından sıyrılır rüyalar

Başlar dolunayın sancısı
Yırtılır yüzlere gerilen peçeler
Uyuşuk avazlar şahlanır ses tellerinde
Ve kırılır kelepçeler

Yamalı yerinden kanar hayat
Göz taşları dökülür göğ(s)ümdeki falezlerden
Bilinmez kaç pikseldir bakışın gizi
Libasını giyer ebabiller
Ve meçhule gömülür siyahın izi

Masum ironilerin gölgesi düşer akıllara
Zaferden sonra unutulur adaklar
Kibirli omurlarda şaklar ihanetin kırbacı
Ve balansını bulur sokaklar

.

